

Bijbelleesrooster tweelingen en broers-zussen

Ds. N.A. Donselaar

Dinsdag 'Kaïn en Abel'

Lezen: Hebreëën 11:1-4

Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande Gode geofferd dan Kaïn, door hetwelk hij getuigenis bekomen heeft, dat hij rechtvaardig was, alzo God over zijn gave getuigenis gaf; en door hetzelfde geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.

Twee namen daar zet de schrijver van Hebreëën het bekende hoofdstuk over de geloofsgetuigen mee in. Twee broers. Die beide een offer brachten. Zeker het waren twee verschillende offers. De één bracht een spijsoffer (Kaïn) en de ander een dierenoffer (Abel). Ik denk niet dat dit het verschil uitmaakte. Het zal waar zijn dat in het Oude Testament juist de dierenoffers een verkondiging waren van het offer van Christus, maar daarmee is het gebrachte offer van Kaïn nog niet minder. Wat maakt dan wel het verschil? De nadruk valt in dit vers op 'door het geloof', daarmee zet het vers in. Met andere woorden: het was voor Abel een zaak van het geloof. Hij heeft geproefd en beleden van wie hij was en wat er nodig was. Het Woord zegt dan dat 'hij rechtvaardig was'. Dat doet mij denken aan de tollenaar uit de gelijkenis. Hij ging door het geloof naar de tempel en bad door het geloof de zo bekende woorden: 'O God, wees mij de zondaar genadig'. Daarvan gaf Christus, net als bij Abel, getuigenis: 'en deze ging af gerechtvaardigd naar zijn huis'. Deze gestalte was Kaïn vreemd, hij had de HEERE niet nodig.

Zingen: Psalm 130:1

Vraag: Hoe bidden wij?

Woensdag 'Jakob en Ezau'

Lezen: Genesis 33:1-11

Hier is sprake van een bekende tweeling: Jakob en Ezau. Op het moment dat deze woorden klinken is er heel veel gebeurd. We kunnen woorden noemen als 'bedrog, haat, verbittering, vlucht'. Hier is het moment dat Ezau en Jakob elkaar weer ontmoeten. Jakob had een geschenk aan Ezau gegeven. Hij was er niet helemaal gerust op hoe het zou gaan. Ezau had immers een stevig leger bij zich. Maar zegt Ezau: 'Ik heb veel'. Inderdaad, Ezau heeft veel. Maar wat hij niet meer had, was de eerstgeboortezegen, die had hij verkocht. Voor een schotel met linzenmoes. Maar ... wat nog veel belangrijker was: Ezau had de HEERE niet. Hij wandelde niet met God. Hij bouwde geen altaren zoals Izak en Abraham hadden gedaan. Rijk ... en toch arm. Met al ons goed kunnen we de HEERE niet ontmoeten. En Jakob ...? Hij wil zo graag dat Ezau zijn zegen aanneemt. Hij had de eerstgeboortezegen met bedrog gekregen. Er is voor Jakob geen reden om zichzelf op de borst te slaan en dat doet hij hier ook niet meer. Jakob mag zeggen: 'Ik heb alles'. Hij had in Pniël met God geworsteld en gebeden: 'Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent'. Heerlijk om zo te worstelen met God om God. Iedere keer weer. Jakob zag er tegenop om Ezau onder ogen te zien, maar als het gaat om de HEERE? Hij had alles. Hij rust in de belovende God. Even later is hij in Sichem en koopt een stuk land. Daar bouwt hij een altaar en wat is de naam van dit altaar? Jakob noemt het: 'De God van Israël is God'. Dan heb je werkelijk alles!

Zingen: Psalm 73:13

Vraag: Denkend aan ons stervensuur, hebben wij 'veel' of hebben wij 'alles'?

Donderdag 'Laban en Rebekka'

Lezen: Genesis 24: 50-58

Broer en zus. Beide kinderen van Bethuel. Familie van Abraham. Wonderlijk was de weg voor de knecht van Abraham verlopen. We weten met welke opdracht hij richting Mesopotamië was gegaan: een vrouw voor Izak. Zo kwam hij daar aan bij de fontein en daar ontmoette hij voor de eerste keer Rebekka. Toen hij besepte wie zij was, wist hij dat zijn gebed verhoord was. Straks mag hij teruggaan naar Abraham, met een vrouw voor Izak.

Maar voordat hij terug kan gaan, moet hij toestemming vragen aan haar vader en zo gebeurt. Hij wordt gehaald door Laban, die inmiddels van zijn zus Rebekka heeft gehoord wat er gebeurd is bij de fontein. Of moeten we hier schrijven: toen hij gezien had ... de ring en de armbanden die zijn zuster gekregen had en droeg. Was dat de reden dat hij de knecht van Abraham liet halen? Als we Laban later weer tegenkomen, verwondert ons dat niet. En zijn zus ... Rebekka? Mij treffen de woorden die zij uitspreekt als antwoord op het verzoek om mee te gaan: 'Ik zal trekken'. Hier proeven we gehoorzaamheid. Er wordt door haar niet geredeneerd, maar ze gaat. Zijn het de woorden geweest van de knecht? Hoe hij vertelde over zijn gebedsworsteling met betrekking tot haar? Het is denk ik geen vreemde gedachte. Maar ... zij gaat. Hoe zal het gaan? 'Ik zal trekken'. Dat kan alleen als we weten dat Hij – de HEERE – de IK ZAL ZIJN ZAL – meegaat. Hij Die het gebed verhoorde bij de fontein, zal ook met haar gaan als zij haar vertrouwde omgeving verlaat, voor een verre reis om te trouwen met een voor haar onbekende man. Nogmaals: dat kan alleen als we weten van een bekende belovende God.

Zingen: Psalm 123:1

Stelling: Onze weg is wel voor ons verborgen, maar wie mag gaan in het geloof, weet zich in Gods geborgen.

Vrijdag 'Jakobus en Johannes'

Lezen: Markus 3:7-17

Jakobus en Johannes. Twee apostelen en twee broers. Het is niet voor de eerste keer dat Markus over hen schrijft. Na de roeping van Simon en Andreas volgt de roeping van Jakobus en Johannes. Twee vissers. Net als hun vader Zebedeüs. Toen de Heere Jezus hen riep waren ze bezig in het schip: het herstellen van de netten. Zodra het machtswoord van Jezus klonk lieten zij hun vader met zijn knechten achter in het schip en volgden Jezus.

Jakobus en Johannes. De eerste is het kortste apostel geweest en de andere het langste. Dat is wel opmerkelijk. Jakobus was de eerste die de marteldood stierf (Handelingen 12:2). Johannes is heel oud geworden en kende ook niet de marteldood.

Ze hadden dezelfde vader en kregen ook dezelfde bijnaam. Van zowel Jakobus als Johannes geldt dat ze de bijnaam 'Boanerges' van Jezus kregen. Markus licht voor ons deze bijnaam toe: zonen des donders. Dit wordt wel in verband gebracht met hun karakter. We hoeven alleen maar te denken aan Lukas 9:54, waar ze beiden vroegen om vuur uit de hemel, omdat de Samaritanen weigerden Jezus te ontvangen! Toch zou ik niet alleen daarom willen denken dat ze deze bijnaam kregen. Het zou ook zomaar te maken kunnen hebben met hun prediking. Die heeft overal als de donder geklonken. Het was de liefde van Christus die ook hen beiden dreef.

Later als Johannes zijn Evangelie schrijft, noemt hij zichzelf de apostel die Jezus liefhad. Daar proef je de verwondering, want hij is het ook geweest die onderstreepte dat zijn en onze liefde haar bron vindt in Zijn liefde.

Zingen: Psalm 31:17

Vraag: Het is op verschillende plaatsen de gewoonte dat mensen een 'bijnaam' hebben. Is het erg om deze bijnaam te hebben: 'Boanerges'? Omdat je spreken van Christus 'dondert'?

Zaterdag 'Mirjam en Aäron

Lezen: Exodus 15:20-21

Een profetes en een hogepriester. Twee kinderen van Amran en Jochebed. En uit de Bijbel weten we dat ook Mozes een zoon was van deze twee godvrezende mensen. Alle drie hebben ze een belangrijke plaats gehad onder het verbondsvolk Israël op weg naar het beloofde land. Mirjam en Aäron, twee mensen die de HEERE vreesden. Mirjam was het die aan de oever van de Nijl stond, terwijl haar broer in het biezen kistje in die rivier dreef. Zij was het die er voor zorgde dat haar moeder de eerste jaren Mozes groot kon brengen. En weer later was het Aäron die samen met zijn broer Mozes naar de Farao ging om te pleiten voor het volk.

Hier treffen we ze zingend aan. Mirjam de profetes, ze heeft een trommel in haar hand en ze gaat uit met al de vrouwen. Ze danken de HEERE: Zingt de Heere; want Hij is hogelijk verheven Hij heeft het paard, met zijn ruiters in de zee gestort.

Dit is het danklied van de verlostten wat klinkt terwijl de HEERE grote wonderen heeft gedaan. Hier profeteert Mirjam werkelijk, namelijk ze verkondigt de grote daden van de HEERE. Dit roept herinneringen op aan het laatste bijbelboek Openbaring, waar in Openbaring 15:3 gesproken wordt van het gezang van Mozes en het Lam aan de glazen zee. Daar zingt het gemengde hemelkoor van Jood en heiden het lied van Mozes en het Lam.

Er is ook een schaduwzijde aan deze grote vrouw en haar broer de hogepriester Aäron. Dat lezen we in Numeri 12. In deze momenten handelt ze niet als een profetes, integendeel! Samen met haar broer Aäron spreken ze tegen Mozes over zijn vrouw, de Cuschietische Zippora.

De Schrift verzwijgt deze donkere kant niet! Zeker we hebben ook het andere getuigenis, maar het is treffend dat we beide horen. Het laat zien dat ook zij van genade moest leven. Hierin was ze niet ter navolging. Wel in haar bezingen van Gods grote verlossingsdaden aan de Schelfzee. Zo worden wij geroepen om Gods grote daden in Christus Jezus te bejubelen.

Zingen: Psalm 98:2

Vraag: Een uitdrukking zegt: kun je zingen, zing dan mee. Doen we dat ook vanwege het heil in Christus Jezus?

Zondag 'Wie is mijn broeder?'

Lezen: Lukas 16:19-31

Deze woorden lezen we in de enige gelijkenis waarin iemand een naam draagt: Lazarus. Dat zal niet zonder reden zijn! Zijn naam betekent: God helpt. De rijke man draagt geen naam en de bedelaar wel. Aangrijpend om te lezen wat er met Lazarus gebeurt. Hij lag voor de poort, zo denken wij vaak en dat is waar, maar dan moeten we er wel bij zeggen, dat hij daar was neergegoid. Ze hadden Lazarus aan zijn lot overgelaten.

Er komt een moment dat Lazarus stierf. Van een begrafenis lezen we niet. Voor die tijd betekende dat zo iemand onder Gods oordeel lag ... maar we weten dat Jezus zegt, dat hij werd gedragen werd door de engelen in de schoot van Abraham. Hij die in zijn leven zijn vertrouwen op de Heere had gesteld: Lazarus, 'God helpt', komt thuis.

De rijke man sterft ook en wordt wel begraven. Het zal een indrukwekkende begrafenis zijn geweest, maar ... hij slaat zijn ogen op in de hel, hij is in de pijn. Voor hem onbegrijpelijk! Daarom spreekt hij Abraham aan als vader en ... Abraham noemt hem 'kind'! Een kind van het verbond dat in de hel zijn ogen opslaat. Waarom? Omdat hij uiteindelijk alleen voor zichzelf leefde. De Heere had het nadrukkelijk gezegd, er moest oog zijn voor de naaste. De zonde van de rijke man en zijn broers is dat Lazarus voor hen niet bestaat. Aangrijpende verkondiging, toen en nu. Christus zegt niet zonder reden in Mattheüs 25:40 'Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan.' Wie dat niet doet, zal zijn ogen opslaan in de eeuwige pijn! Een leven dat opgaat in zichzelf, zal een verschrikkelijk einde kennen.

De rijke man vraagt om Lazarus terug te zenden naar de aarde. Dan zullen zijn broers wel horen. Hierop zegt Abraham dat ze Mozes en de profeten hebben! Wie aan dit Woord niet genoeg heeft? De rijke man en zijn broers kunnen beter weten.

Zingen: Psalm 133:3

Vraag: Wij hebben Christus en de profeten ... is dat voor ons genoeg?

Maandag 'Didymus en ...?'

Lezen: Johannes 20:24-29

Drie keer lezen we in de Bijbel (het Evangelie van Johannes) over de latere apostel Thomas. Zijn Aramese naam wordt in het Grieks vertaald met Didymus en betekent 'tweeling'. Over de andere helft van de tweeling weten we niets. Maar ... over Thomas horen we wel meer. Zoals gezegd lezen we drie keer over hem, in Johannes 11, 14 en 20. De eerste keer is het moment dat Jezus op weg gaat naar Bethanië. Lazarus is gestorven. Zodra Thomas dat hoort wekt hij de andere discipelen op om mee te gaan met Jezus. Hij heeft zijn conclusie getrokken: het meegaan met Jezus zou zeker op sterven uitlopen. Nu zouden we kunnen denken dat bij Thomas iedere gedachte aan de opstanding ontbreekt en dat hij daarom deze woorden gebruikt. Jezus had toch gezegd: 'opdat gij gelooft'. De tweede keer is in Johannes 14. Direct na de voetwassing spreekt Jezus over het Vaderhuis met zijn vele woningen. Hij zal heengaan om plaats voor hen te bereiden. Thomas is verlegen met de weg. Hoe zal hij daar heen gaan? Jezus vertelt hem dat Hij de Weg, de Waarheid en het Leven is. Dat Thomas dat hier nog niet begrepen heeft, laat de Schrift in Johannes 20 duidelijk horen. De eerste keer na de opstanding is hij er niet bij. Waar hij wel was, weten we niet. Wel dat Jezus na acht dagen opnieuw verschijnt en nu ook aan Thomas. Wat zat er dwars bij deze discipel? Wel, is het niet dat Jezus een Gekruisigde was en dat Hij als een Gekruisigde, als een Vervloekte gestorven was? Lazarus kon opstaan, maar een Gekruisigde ...? Thomas was vastgelopen. Zeker zijn liefde voor Jezus was er ... maar ... Tot het moment van de woorden van Christus: Vrede zij ulieden! En even daarna toonde Hij aan Thomas Zijn wonden! Dat Thomas ... betekent dat Ik dé Weg, dé Waarheid en hét Leven ben. Nu vallen alle puzzelstukjes in elkaar. Hij kan gaan verkondigen. Hij hoeft de wonden niet meer te tasten, hij heeft ze gezien. De Gekruisigde is de Opgestane: 'Mijn Heere en mijn God!' Hij is de Weg .. en wie Hem heeft gezien, die heeft de Vader gezien. Amen.

Zingen: Psalm 16:1

Vraag: belijden we met Thomas mee 'Mijn Heere en mijn God'.